

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ФОРМУВАННЯ ДОКУМЕНТАЦІЇ З ТЦО

коментар до листів ДФСУ від 15.11.2016 р. №24576/6/99-99-15-02-02-15 та від 18.11.2016 р. № 24927/6/99-99-15-02-02-15)

Роз'яснення податківців досить позитивні, але, на жаль, не до кінця розкривають всю суть питання.

Згідно пп. 39.5.3.1 Податкового кодексу України (*далі — ПКУ*) платник податків та ДФСУ, використовують джерела інформації, які містять відомості, що дають можливість зіставити комерційні та фінансові умови операцій згідно з пп. 39.2.2 ПКУ. Зокрема:

а) інформацію про зіставні операції платника податку, а також інформацію про зіставні операції його контрагента – сторони контрольованої операції з непов'язаними особами;

б) будь-які інформаційні джерела, що є загальнодоступними та надають інформацію про зіставні операції та осіб.

А от пп. 39.5.3 ПКУ встановлено, що контролюючий орган використовує ті самі джерела інформації, що й платник податків, якщо не доведено, що інші джерела інформації дають можливість отримати вищий рівень зіставності комерційних та фінансових умов операцій. При цьому для зіставлення з метою оподаткування умов контрольованих операцій з умовами неконтрольованих операцій контролюючий орган не має права використовувати інформацію, яка не є загальнодоступною (зокрема, інформацію, доступ до якої наявний тільки в органів державної влади).

Зазначимо, що ДФСУ не уповноважена визначати перелік джерел, які містять відомості, що дають можливість зіставити комерційні та фінансові умови операцій для цілей трансфертного ціноутворення.

Періодично у суб'єктів господарювання, які потрапили під ТЦО виникало питання чи можна як джерела інформації про ринкові ціни для цілей трансфертного ціноутворення використовувати, наприклад, дані звіту суб'єкта оціночної діяльності.

В першому листі спеціалісти ДФСУ чітко вказали, що інформація про ціни співставних неконтрольованих операцій, що відображені у звіті суб'єкта оціночної діяльності, **може бути використана** як одне з

інформаційних джерел для встановлення відповідності умов контрольованих операцій принципу «витягнутої руки».

Тож загалом таку інформацію можна використати, та от таке джерело інформації, на думку контролерів, не повинно бути єдиним джерелом. Принаймні, на нашу думку, при використанні лише даних оцінки є високий ризик того, що податківців будуть наводити дані з інших джерел і відповідно вказуватимуть на факт невідповідності умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки».

У той же час в листі від 18.11.2016 р № 24927/6 / 99-99-15-02-02-15 йдеться про те, що комерційні бази даних компаній, а саме Bureau Van Dijk (Orbis, Amadeus, RUSLANA), Інтерфакс (Спарк), можуть використовуватися як загальнодоступні джерела інформації про порівнянних операціях та осіб для встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки» згідно пп. «б» пп. 39.5.3.1 ПКУ. Зазначені бази даних, містять інформацію про фінансові дані компаній, ставки роялті, процентні ставки за фінансовими інструментами тощо.

Крім того контролери повідомили, що зміст Настанов Організації економічного співробітництва та розвитку щодо трансфертного ціноутворення для транснаціональних компаній та податкових служб може слугувати орієнтиром у напрямі, зокрема, вибору застосування методів трансфертного ціноутворення. Оскільки ці дані не є конфіденційною, таємною або службовою інформацією та не можуть становити комерційну таємницю, інформація з цих баз даних є відкритою (загальнодоступною).

Попри наведені вище бази даних існують і інші, зокрема:

СПАРК – бази даних по російських компаніях;

ORIANA – база даних про компанії Азіато-тихоокеанського регіону;

BLOOMBERG – база даних про операції на фінансовому ринку;

ktMINE – база даних про операції з інтелектуальною власністю;

CBONDS – база даних по кредитах.

На нашу думку, попри те, що ці бази податківці не згадали їх застосування теж відповідає приписам ст. 39 ПКУ. Адже вони загальнодоступні. Звісно можна зробити і запит в податкову для підтвердження їх статусу. Адже саме так і поступили платники податків для підтвердження можливості використання баз даних згаданих в листі.

*Інформація підготовлена за підтримки Кричун П.М.
та консалтингової компанії TCG CONSULTING
(власники видання «Справжня Бухгалтерська Газета»
та сайту buhgazeta.com.ua)*

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 15.11.2016 р. № 24576/6/99-99-15-02-02-15

Щодо використання звіту суб'єкта оціночної діяльності як джерела інформації про ринкові ціни для цілей трансфертного ціноутворення

Підпунктом 39.3.2.1 п. 39.3 ст. 39 Кодексу встановлено, що відповідність умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки» визначається за допомогою застосування методу трансфертного ціноутворення, який є найбільш доцільним до фактів та обставин випадку.

Статтею 39 Кодексу запроваджено критерії вибору найприйнятнішого методу трансфертного ціноутворення та встановлено їх пріоритетність. Так, абзацом другим п.п. 39.3.2.1 п. 39.3 ст. 39 Кодексу передбачено такі критерії:

доцільність обраного методу відповідно до характеру контрольованої операції, що визначається, зокрема, на основі результатів функціонального аналізу контрольованої операції (з урахуванням виконуваних функцій, використовуваних активів і понесених ризиків);

наявність повної та достовірної інформації, необхідної для застосування обраного методу та/або методів ТЦ;

ступінь порівнюваності між контрольованими і неконтрольованими операціями, включаючи надійність коригувань порівнюваності, якщо такі застосовують, які можуть використовуватися для усунення розбіжностей між такими операціями.

Відповідно до п.п. 39.5.3.1 п.п. 39.5.3 п. 39.5 ст. 39 Кодексу платник податків та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, використовують джерела інформації, які містять відомості, що дають можливість співставити комерційні та фінансові умови операцій згідно з п.п. 39.2.2 п. 39.2 ст. 39 Кодексу, зокрема:

а) інформацію про зіставні операції платника податку, а також інформацію про зіставні операції його контрагента – сторони контрольованої операції з непов'язаними особами;

б) будь-які інформаційні джерела, що є загальнодоступними та надають інформацію про співставні операції та осіб.

Відповідно до ст. 12 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» від 12.07.2001 № 2658-III, звіт про оцінку майна є документом, що містить висновки про вартість майна та підтверджує виконані процедури з оцінки майна суб'єктом оціночної діяльності. При цьому, у відповідності до п. 52 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.2003 № 1440, оцінювач самостійно здійснює пошук інформаційних джерел (за винятком документів, надання яких повинен забезпечити замовник оцінки згідно з договором), їх аналіз та виклад обґрунтованих висновків. При цьому оцінювач повинен проаналізувати всі інформаційні джерела, пов'язані з об'єктом оцінки, тенденції на ринку подібного майна, інформацію про угоди щодо подібного майна, які використовуються у разі застосування порівняльного підходу, та іншу істотну інформацію.

Підпунктом 39.5.3 п. 39.5 ст. 39 Кодексу встановлено, що контролюючий орган використовує ті самі джерела інформації, що й платник податків, якщо не доведено, що інші джерела інформації дають можливість отримати вищий рівень зіставності комерційних та фінансових умов операцій. При цьому для зіставлення з метою оподаткування умов контрольованих операцій з умовами неконтрольованих операцій контролюючий орган не має права використовувати інформацію, яка не є загальнодоступною (зокрема інформацію, доступ до якої наявний тільки в органів державної влади).

Таким чином, інформація про ціни співставних неконтрольованих операцій, що відображені у звіті суб'єкта оціночної діяльності, може бути використана як одне із інформаційних джерел для встановлення відповідності умов контрольованих операцій принципу «витягнутої руки».

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 18.11.2016 р. № 24927/6/99-99-15-02-02-15

Щодо деяких питань із трансфертного ціноутворення

Відповідно до п.п. 39.5.3.1 п.п. 39.5.3 п. 39.5 ст. 39 Кодексу платник податків та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, використовують джерела інформації, які містять відомості, що дають можливість зіставити комерційні та фінансові умови операцій згідно з п.п. 39.2.2 п. 39.2 ст. 39 Кодексу, зокрема:

а) інформацію про зіставні операції платника податку, а також інформацію про зіставні операції його контрагента – сторони контрольованої операції з непов'язаними особами;

б) будь-які інформаційні джерела, що є загальнодоступними та надають інформацію про зіставні операції та осіб.

Підпунктом 39.5.3 п. 39.5 ст. 39 Кодексу встановлено, що контролюючий орган використовує ті самі джерела інформації, що й платник податків, якщо не доведено, що інші джерела інформації дають можливість отримати вищий рівень зіставності комерційних та фінансових умов операцій. При цьому для зіставлення з метою оподаткування умов контрольованих операцій з умовами неконтрольованих операцій контролюючий орган не має права використовувати інформацію, яка не є загальнодоступною (зокрема, інформацію, доступ до якої наявний тільки в органів державної влади).

При цьому, відповідно до Кодексу та положення про Державну фіскальну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 № 236, ДФС не уповноважена визначати перелік джерел, які містять відомості, що дають можливість зіставити комерційні та фінансові умови операцій для цілей трансфертного ціноутворення.

Зазначені у запиті комерційні бази даних, а саме бази даних компаній Bureau Van Dijk (Orbis, Amadeus, RUSLANA), Інтерфакс (Спарк), містять інформацію про фінансові дані компаній, ставки роялті, процентні ставки за фінансовими інструментами тощо.

Оскільки ці дані не є конфіденційною, таємною або службовою інформацією та не можуть становити комерційну таємницю, інформація з цих баз даних є відкритою (загальнодоступною).

Враховуючи викладене, вважаємо, що комерційні бази даних компаній, а саме Bureau Van Dijk (Orbis, Amadeus, RUSLANA), Інтерфакс (Спарк), можуть використовуватися як загальнодоступні джерела інформації про зіставні операції та осіб для встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки» згідно з п. «б» п.п. 39.5.3.1 п. 39.5 ст. 39 Кодексу.

Крім того повідомляємо, що зміст Настанов Організації економічного співробітництва та розвитку щодо трансфертного ціноутворення для

транснаціональних компаній та податкових служб може слугувати орієнтиром у напрямі, зокрема, вибору застосування методів трансфертного ціноутворення.